

Dr. Lugosi Armand tanár úr egykori tanítványának visszaemlékezése

Dr. Lugosi Armand

A több mint 200 éves múltra visszatekintő erdészeti és faipari felsőoktatásban végig kiemelt helyet kapott a fagegmunkáló szerszámok és gépek oktatása. A feldolgozó ipar fejlődésével az új anyagok gyártásával gazdagodó fagegmunkáló technológiák megjelenésével, valamint a feldolgozottsági fokának sokrétű növelésével rohamosan bővült a faipari gépek tárháza, és fejlődött azok műszaki színvonala. A fa- és bútorigipari üzemekben, gyárakban az 1960-70-es években végrehajtott ipari rekonstrukció mind sürgetőbbé tette a gépészetben jártas, jól felkészített mérnökgárdát. Ennek szellemében Sopronban a faipari mérnökképzés 1957-ben indult meg, amelynek oktatói karához Dr. Lugosi Armand okleveles gépészmérnök 1959-ben, mint óraadó csatlakozott, majd 1962-től főállású docensként tanított a Faipari Géptani Tanszéken.

Megkülönböztetett szerencsémnek tartom, hogy az egyetemi éveim alatt (1964–1969) Lugosi professzor úr élményszámba menő előadásaira járhattam, nála 9 tantárgyból vizsgázhattam, és diplomamunkámat géptani témából készíthettem. Tanár úr a géptani tudományokon túl olyan útravalót adott, ami nemcsak a szakmai ismeretekben, hanem az emberi tartásban, mérnöki szemléletben, jellemében is egy életre útmutatást nyújtott.

Előadás

Harmadik évfolyamban került sor a szakmai tárgyak széleskörű oktatására, amelyből a Géptani Tanszék első helyen vette ki részét. Lugosi tanár úrnál gépelemek I., erőgépek, faipari géptan I. tantárgyak szerepeltek, így tőle ebben a tanévben a gyakorlati jegyekkel együtt összesen öt jegyet kaptunk. Volt miért „hajtani”, hiszen pénzszerűen levő diákoknál sokat számított az átlag, amitől az ösztöndíjunk függött.

Ma is emlékszem az első előadására. Vártuk az előadását, hiszen a felsőbb évfolyam hallgatói sokat

emlegették. A mindig jókedvű professzorunk (mert docens korában is így neveztük) köszöntő szavai után rátért a mérnöki szemlélet fontosságára, a gyakorlati mérnöki munkánk majdani elvárásaira. Ő tisztában volt a gyakorlati élet követelményeivel, és ennek szellemében oktatott. Valóságos becsvágyat ébresztett bennünk, hogy jó mérnökök legyünk, melyhez nélkülözhetetlen a szilárd tárgyi tudás.

Rendkívüli képessége volt az egyébként „száraz” tantárgyak hangulatos, érdekfeszítő előadására. Szerettünk az előadásaira járni. Nála soha nem volt katalógus a létszám ellenőrzésére, mégis szinte teljes volt a hallgatóság. Tanárunk szigorú rendben és rendszerben gondolkodott és oktatott. Minden tantárgynál pontosan tudtuk, hogy miért fontos, és hol tudjuk majd hasznát venni.

Munkabírására jellemző volt, hogy 7 szemeszterben nappalin 9 tantárgyat, levelező tagozaton 6 tantárgyat oktatott, és ennyiből vizsgáztatott.

Óráira mindig pontosan, minden segédeszköz és jegyzet nélkül érkezett, és tudta, hogy az előző tanóra anyaga hol fejeződött be. Előadása mindig tömör, lényegre törő volt. Ábráit, rajzait a táblánál kapásból készítette, miközben folyamatosan ismertette a témát. Levezetései precízek voltak, impozáns logikára épültek. Közben mi, hallgatók is megoldoztunk, mert a tanár úr lendületes tempóját követni kellett. Volt ugyan a tanár úr által készített litografált jegyzetünk, de ő ehhez előadásában kicsit még hozzátett, ezért mindannyian jegyzeteltünk. Óráját teljes egészében kitöltötte, és csengetésre pontosan befejezte. Mi még öltözködtünk, amikor ő már az ajtó előtti tartóban hagyott szivarjára gyújtott. Volt eset, hogy névnapján titokban kicseréltük a Csongort Havannára. Mindenben a precizitás, a szilárd tárgyi tudás, a segítő szándék, a lendület és a humor jellemezte.

Vizsga

Sokrétű tudományos, kutatói, oktatói és gazdag publikációs munkásságát kitűnően szervezte meg. Lényegre törő munkamódszere az elmélet, a tudomány gyakorlati alkalmazásának és hasznosításának követelményére épült. Vizsgáztatása rendhagyó, könnyed és nagyvonalú volt. Vizsgákra a lét-

számkeret miatt kellett feliratkozni, egyébként az összes oktatott tantárgyból, minden évfolyamból, nappali és levelező tagozatosok együtt mehettünk vizsgázni. Számomra ma is emlékezetes vizsga volt, amikor a Géptani Tanszék alatt, a Főépület alagsorában reggel 8 órakor 10-12 különböző évfolyamú és tagozatú hallgató, kezünkben az indexünkkel, izgalommal várakoztunk a nagyterem előtti folyosón. Professzorunk lendületes léptekkel megérkezett, köszönésben alig tudtuk megelőzni, és mosolyogva nyitott ajtót mindnyájunknak. Bízott bennünket, hogy mindenki jöjjön be. A terem közepén álló hatalmas asztal körül telepedtünk le, tanár úr pedig a katedrán lévő tábla melletti asztalnál foglalt helyet. Megkérdezte, hogy ki szándékozik tételt húzni. Felsőöktől tudtuk, hogy a felkészülés nélküli „kapásból” történő felelet többet ér, ezért többen nem kértünk tételt. Az első önként jelentkezővel felkészülési idő nélkül, azonnal kezdődött a vizsga. A leckekönyvből látta a tanár úr, hogy miből kell vizsgáztatni. A kérdés (a tétel) elhangzása után a feleletet azonnal el kellett kezdeni, és mindenki számára természetes dolog volt a tábla használata: rajzok, vázlatok, levezetések ábrázolása. A jól felelő tanár úr hamar leállította, még belekérdezett, és ha az is ment, akkor jött az új kérdés. Szerencsés esetben 5-6 perc alatt megkaphattuk a jegyet.

Professzorunk soha nem nézte az indexben levő többi jegyet, még az előző félévben adott saját érdemjegyet sem. Mindig az a tudás számított, amelyet a felelő a vizsgán birtokolt. Igazságos volt, és semmiféle külső befolyás nem téríthette el meggyőződésétől, ezért protekció nála nem létezett. Ajánlólevél csak a tudás lehetett.

Nyári gyakorlat

Negyedik évfolyam végén, 1968-ban a nyári gyakorlatunkat az akkori NDK-ba (Német Demokratikus Köztársaság) Lugosi Armand tanár úr szervezte meg 12 fő részére a lipcei faipari kombináthoz, Wiederitzschbe.

A hatalmas kombinát különböző egységeiben kettésével, rotációban dolgoztunk. Az idősebb német munkások gyanakvó bizalmatlansága lassan oldódott, sok újat tanultunk.

Augusztus vége felé éppen haza akartunk utazni, amikor a főpályaudvaron közölték, nem indul a vonat (Saxonia), mert Csehszlovákiában kitört a forradalom. Mivel egy hónapos tartózkodás után haza készülődve az utolsó pfenniget is elköltöttük, az is gondot okozott, hogy visszautazzunk a 16-os villamossal a gyárhoz. Lugosi tanár urat sikerült értesítenünk, és az ő közbenjárása segített, hogy mellénk állt az ottani gyári vezetés. Szállást továbbra is kaptunk. Mi a legnehezebb munkát, a vagonkirakást választottuk, mert azt fizették a legjobban, így némi előleggel átvészeltük a kritikus napokat. Nem tudtuk, hogy mikor jöhetünk haza. Közeledett a szeptember, már szoba került egy Lengyelországon keresztüli út is, amikor az első Magyarországra induló vonattal hazajöttünk. Magyarorságot Csehszlovákia területén, főként a pályaudvarokon, alvást imitálva próbáltuk palástolni. Itthon hamarosan részletes szakmai beszámolót és úti jelentést készítettünk Lugosi tanár úr részére. Beszámoltunk az ottani faipari technológiákról és az addig gyakorlatban itthon nem látott gépekről, gépsorokról. A jól sikerült tanulmányút hangulatát a szálláshelyünkhöz közeli focipálya és az esténként meglátogatott „Junghaus” is javította.

„Szerencsés esetben 5-6 perc alatt megkaphattuk a jegyet” - leckekönyv Dr. Lugosi Armand által adott jeggyel

Szakestélyen

Köszönet

Későbbi egyetemi találkozóinkon gyakran kerül szóba a tanár úr, akit nagy szeretettel emlegetünk. Szerette a diákokat, részt vett a szakestélyeken, én is kaptam tőle egy sörpárbajban. Jó humora mindig üdítő színfolt volt a társaságban, de emlékezett a delikvenssek egy-egy botlására ugyanúgy, mint egy okos feleletre.

Tanár úr kiemelkedő pedagógiai munkásságának nagy szerepe volt abban, hogy a faipari géptani témát többen választottuk a diplomamunkánkhoz, amelynek során rendszeresen tájékozódott munkánkról, és segítette azt.

A mi korosztályunk nagyon sokat köszönhet Dr. Lugosi Armand professzor úrnak, hiszen a magyar fafeldolgozó és bútorigar virágkorát az 1970-es évek elején élte. Az országos bútorigari rekonstrukció szinte minden jelentősebb bútorgyárat érintett, mivel a nagyszámú lakásépítés a bútorok iránti igényt is generálta.

Az elsődleges faiparból 1971-ben kerültem a magyar bútorigar egyik legnagyobb gyárába, Zalába, ahol éppen a beruházási tanulmányt készítették, és hamarosan a beruházás vezetője lettem. Nemsokára megérkeztek a legkorszerűbb NSZK és olasz gépek, gépsorok, amelyek megismerésében alapvető segítséget nyújtott az egyetem Géptani Tanszéke által tanított sokrétű műszaki ismeret. Szerénytelenség nélkül mondhatom, hogy a faipari

mérnökök gépészeti tudását a hazai gépészmérnökök, a külföldi szállítók és gépszerelők is elismerték. Szívesen dolgoztak velünk. Egyik társam Távol-Keleten az őserdőben bútoralakatrész-gyártó üzemet tervezett és telepített, amelyhez alma materünk által adott sokoldalú (fizikai, kémiai, elektronikai, mechanikai, építészeti, gépészeti, fatechnológiai, terméktervezési és gazdasági) ismeretek komplex alkalmazására volt szükség. Mindig jó volt hallani az elismerő szavakat, jó volt magyar faipari mérnöknek lenni. Ebben pedig nagy szerepe volt kitűnő tanárainknak, kimagaslóan Lugosi tanár úrnak, akinek az egyetemről való távozása sajnálatos veszteség volt. Értékes hagyatéka az egész fa- és bútorigar átfogó Faipari Kézikönyv (1976), és számos faipari géptani, forgácsolásméleti, fatechnológiai témájú könyve az egyetem, valamint az utókor faiparosai számára alapvető iránymutatást adnak itthon és külföldön egyaránt.

Köszönjük Tanár Úr!

Kurusa László
okl. faipari mérnök
ny. vezérigazgató

A Faipari Tudományos Egyesület közgyűlése

Nyugat-magyarországi Egyetem, Sopron
2011. október 13.

Dr. Bejő László

Az idei évben a Faipari Tudományos Egyesület Sopronban, a Nyugat-magyarországi Egyetem B épület 7. termében tartotta közgyűlését. Az összejövetelen a 2011. évi programok beszámolója mellett az egyesületet érintő fontos tájékoztatók, döntések is napirendre kerültek.

A közgyűlést Prof. Dr. Molnár Sándor, az egyesület elnöke nyitotta meg, aki köszöntötte a megjelenteket, majd tájékoztatta őket az elmúlt év tevékenységeiről. Az elnök beszámolóját a tagok jóváhagyták. A további napirendi pontban Horváth Tibor, az egyesület ügyvezető elnöke ismertette a

FATE 2010. évi közhasznúsági jelentését, melyet a taggyűlés egyhangúlag elfogadott. Ezután Prof. Dr. Molnár Sándor ismertette a 2012-re tervezett rendezvényeket, melyek közül a legfontosabbak:

- Ligno Novum Faipari Szakvásár
- Faipari képzés gyökerei Selmecebányán címmel kirándulás Selmecebányára
- 50 éves a Faipari Mérnöki Kar

Végezetül sor került az egyesület kitüntetéseinek átadására; a díjazottakról az alábbiakban röviden számolunk be.

FATE kitüntetések 2011-ben

Dr. Gerencsér Kinga

okleveles faipari mérnök-tanár
egyetemi docens

*Szabó Dénes-díj
(2011)*

Mérnöki oklevelét 1975-ben kapta meg, ezt követően az Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Verőcei Fűrészüzemében üzemvezető helyettesként dolgozott 1981-ig. A Nyugat-magyarországi Egyetem jogelőd intézményeiben különböző beosztásokban dolgozott: tanzéki mérnök (1981–1987), tudományos munkatárs (1987–1989), egyetemi adjunktus (1990–1995), egyetemi docens (1996-tól).

Több mint 30 éves oktatói munkája alatt hallgatók százait avatta be a fűrészipari technológia és a fűrészipari termelési folyamatok rejtelmeibe. Új tantárgyként bevezette sportszer- és hangszergyár-

tás és fajtátékgyártás című tárgyakat, amelyek igen népszerűek lettek a hallgatók körében.

Vezeti a felsőfokú szakképzés szakfelelőseként az egyetem Faipari Mérnöki Kara által szervezett faipari termelés-szervező felsőfokú szakképzést. Kidolgozta a képzés szakmai és vizsgakövetelményeit és vezette akkreditálását.

Kétszáznál is több diplomatervező és szakdolgozat-készítő hallgató konzulense volt, melyek közül többen nyerték el a „Kiváló diplomamunka” és az „Ipar a környezetért” kitüntetést. 26 hallgatójának dolgozata került be az országos Tudományos Diákköri Konferenciára. 2001-ben Széchenyi István Ösztöndíjat, és a „Nyugat-Magyarországi Egyetem Kiváló Dolgozója” kitüntetést kapott, a fajtátékgyártás tantárgy oktatása terén elért eredményei alapján, „PRO LUDO” díjban részesült 2003-ban, majd 2011-ben megkapta a „Nyugat-magyarországi Egyetem Kiváló Oktatója” kitüntetést. Oktatói munkájának elismeréséül a végzős hallgatóktól 28 alkalommal kapott „Díszkorsó” -t.

Szakmai publikációi: több mint 100 nyomtatásban megjelent közleményéből 8 könyv,

2 könyvfejezet, 3 önálló egyetemi jegyzet, 25 külföldi és 84 hazai közlemény. 21 nemzetközi konferencián 18 előadás tartott, valamint hazai konferenciákon 30 előadást. 15 kutatási jelentés témavezetését

Dr. Nagy Béla Géza

okleveles faipari mérnök

*FATE Örökös Tag
(2011)*

1943. február 12-én születtem Jászsalsószentgyörgyön egy faiparral és építészettel foglalkozó családban. 1962-ben kitűnő eredménnyel érettségiztem a Verseghy Ferenc Gimnáziumban Szolnokon.

A Tisza Bútorgyárban kezdtem dolgozni és sikeres felvételi vizsgát tettem Sopronban az Erdőmérnöki Főiskolán, ahol 1962-től faipari mérnök hallgatóként megkezdtem a tanulmányaimat.

Dr. Petri László

közigazgatástudomány
doktora, okleveles faipari
mérnök

*Fáy Mihály-életműdíj
(2011)*

1949 óta dolgozik a faiparban, 1958 óta FATE tag. Az 1949–1960 közötti években alapképesítése alapján (ELTE közigazgatási doktor) az ipari közigazgatásban dolgozott ár-és költség-számítási területen. 1960–66 között a Faipari Kutató Intézet dolgozója, ahol a ragasztás és felületkezelés technológiájával, valamint gyártásszervezéssel foglalkozott. Közben 1964-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen faipari mérnöki másoddiplomát szerzett. 1966–77 években a fa- és bútorigipari szövetkezeteket szolgálta, ahol feladata volt a MŰFI néven ismertté vált műszaki fejlesztő iroda létrehozása. Ennek előbb főmérnöke, majd igazgatója lett. 1977-ben a Bútorigipari Tervező Irodához nevezték ki igazgatónak, ahol feladata volt az iroda átszer-

végezte. Három bejelentett szabadalma van, az idén Pannon Novum Innovációs Díjat kapott team vezetője volt.

Az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki karán 1967-ben végeztem a Tisza Bútorigipari vállalat ösztöndíjasaként. 1969-ig üzemvezetőként és műszaki osztályvezetőként, 1970-től főmérnöként dolgoztam. 1982-ben műszaki doktori címet szereztem. Felületkezelő anyagok és felületkezelő gépsorok alkalmazása volt a fő kutatási területem. Több elemes konyhabútort terveztem, amelyek gyártása évekig biztosította a gyár sikeres működését. 1981-től a szolnoki gyár igazgatójaként dolgoztam nyugdíjazásomig.

Szakmai tevékenységem elismeréseként megkaptam a Kiváló Feltaláló és Újító arany fokozatú kitüntetések, Eötvös Lóránd-díjat és a Faipar Fejlesztéséért oklevelet.

A Faipari Tudományos Egyesület munkáját országos elnökhelyettesként segítettem.

vezése Bútorigipari Fejlesztési Intézetté. 1986-tól nyugdíjasként 1990-ig a FATE titkárságán végzett különböző munkákat, mint rendezvények szervezése, műszaki tervezői szolgáltatások szervezése és irányítása. 1990-től 2009-ig egyéni vállalkozó, amelynek keretében szárítóberendezések tervezésével és automatizálásával, szerelésével és üzemeltetésével foglalkozott

Szakirodalmi tevékenysége jelentős: 1959–1990 között kb. 150 szócikket írt, főként a Faipar lapban. Összeállította a 1975-ig megjelent cikkek címgyűjteményét, szerkesztette az 1980-as években kiadott ún. „Sárga füzeteket” és részt vett a Műszaki Kiadónál megjelentetett technikai tankönyvek fejezeteinek megírásában. Szakoktatói tevékenysége keretében az 1951–54-es években művezetői tanfolyamokon oktatott, majd az 1965–67 között faipari technikumban tanított. Az 1969–1977 közötti években az OKISZ által szervezett felsőfokú tanfolyamokon a technikai végzettségű szövetkezeti műszaki vezetőknek adott elő speciális tárgyakat. 1974-től 10 éven keresztül meghívott előadóként az Erdészeti és Faipari Egyetemen adott órákat a szárítástantantárgy keretében.

Tagja volt a Faipar c. folyóirat szerkesztőbizottságának, vezetője a FATE Ipargazdasági

Bizottságának (1966–1969) és a Műszaki- és Környezetvédelmi Bizottságának (1981–1990). 1973-ban a Faipari Fejlesztésért Emlékéremmel, 1984-ben és 1991-ben Szerzői Nívódíjjal, majd

Szemerey Tamás

okleveles faipari mérnök-tanár

*Lugosi Armand-díj
(2011)*

Szemerey Tamás 1950-ben született Budapesten. 1968-ban végzett Budapesten faipari technikusként, 1974-ben okl. faipari mérnöki, majd 1999-ben okl. restaurátorművész diplomát szerzett. 1980-tól óraadóként, majd 1990-től főállású oktatóként dolgozik a Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Karán (ill. jogelődjeinél). Oktatóként elsősorban az asztalosiparhoz tartozó szakágakban tanít: asztalosipari alapszerkezetek, épületasztalos szerkezetek, különleges faipari technológiák, bútortörténet, kárpitozás, bútorok technikatörténete, restaurálás c. tantárgyakat. E tárgyakhoz kapcsolódóan évtizedek óta kutat és publikál a szakmatörténet és a műemlékvédelem területén. Módszere, a tudnivalók technológiai szempontú rendszerezése, bemutatása és tanítása. Budapesten 1992 óta tanítja a hagyományos asztaloságot, kézműves bútorkészítést ismertető tantárgyakat és szakrajzot a Magyar Képzőművészeti Egyetem okleveles tárgyrestaurátor-szakos hallgatóinak. 2005 óta tanít meghívott előadóként Kolozsváron, a

1999-ben Lugosi Armand-díjjal tüntették ki. Életútja során kifejtett szakmafejlesztői és egyesületi tevékenységéért kapta a Fáy Mihály-életmű díjat.

Babes-Bólyai Egyetem és a Tansylvania Trust Alapítvány közös szervezésében zajló műemlékvédelmi szakmérnök képzésben.

Az elmúlt évtizedekben a szakmatörténeti kutatásaival sok adatot gyűjtött össze, és néhány fontos fejlődéstörténeti összefüggést sikerült tisztáznia, melyekkel egyrészt szemléletesen mutatja be az oktatott tárgyak fejlődését, másrészt óráin, a szakmai logika belső fejlődéseinek máig tanulságos bemutatásával színesíti a tananyagot és segíti a szakanyagok megértését, elsajátítását.

Szakíróként tudatosan vállalt célja szakmánk általános és sokrétű kultúrtörténeti vonatkozásainak bemutatásával a diákság, és az írásait olvasó közönség tárgyi ismereteinek bővítése, a szakmához való érzelmi kötődés kialakítása, javítása. Alapító tagja a régi faipari szerszámokat gyűjtő, szakmánk múltját kutató és kiállításokon bemutató Magyar Famíves Céhnek.

Harminc éve foglalkozik egyetemtörténeti kutatásokkal, ezen belül főleg a diákélettel, és kiemelten a diákdalokkal. Kutatásai eredményeit rendszeresen publikálja (kb. 180 publikáció), s mutatja be előadásokon. Az elmúlt években több szakkönyv és lexikon szerkesztősége részéről kapott felkérést a szerzői kollektívában való részvételre, a közös munkára. További céljai között szerepel, a felsorolt szakágak folyamatos művelése, új tantárgyak ajánlása, s azok tananyagának kidolgozása, a szakirodalmi munka folytatása, új jegyzetek és szakkönyvek összeállítása, valamint további szakmatörténeti kiállítások szervezése

Várkonyi Gábor

okleveles faipari mérnök, erdészeti gazdasági szakmérnök

*Faipar Fejlesztéséért
Emlékérem
(2011)*

Várkonyi Gábor 1950. február 28-án született Csokonyavisontán.

A kaposvári általános iskolai és gimnáziumi évek után 1974-ben szerzett okleveles faipari mérnöki oklevelet az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karán, majd 1989-ben ugyanitt erdészeti gazdasági szakmérnök diplomát is szerzett.

1974–1980 között a Somogy Megyei Állami Építőipari Vállalat Kaposvári Asztalosüzemének vezetője volt, majd 1985-ig a SEFAG Bőszénfai Fűrészüzemének üzemvezetőjeként tevékenykedett. 1989-től tíz éven át ügyvezető igazgatója volt a Dráva Parkett Fűrész- és

Parkettagyárának Barcson. Ezután 2008-ig Kecskeméten a Graboparkett Parkettagyár ügyvezető igazgatója lett, majd 2008-tól kinevezték a Bakonyerdő Zrt. Zalalahápi Parkettagyárának gyárigazgatójává. 2004-ben az Év Vállalkozója

Díjban részesült. A Nagy parkettakönyv című kiadvány társszerkesztője volt 2007-ben. Címzetes egyetemi docens kinevezéssel rendelkezik.

Szabadidejében szívesen vadászik.

Mechanics of Wood Machining

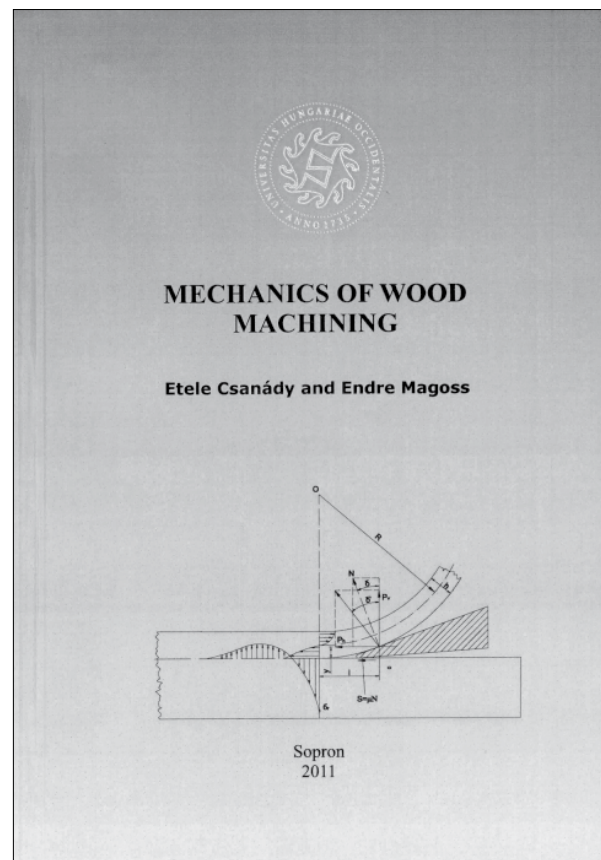
Angol nyelvű faforgácsolás – elméleti kiadvány

Sitkei György akadémikus professzor 1994-es, A faipari műveletek elmélete c. tankönyve óta nem jelent meg a faforgácsolás-elmélettel kapcsolatos kiadvány Magyarországon. A Faipari Mérnöki Kar Gépészeti és Mechatronikai Intézetének oktatói, Dr. Csanády Etele és Dr. Magoss Endre a közelmúltban angol nyelvű kiadvánnyal gazdagították a téma irodalmát.

A 243 oldal terjedelmű, közel 200 ábrával és számos táblázattal illusztrált kiadvány a faipari műveletek közül elsősorban a faforgácsolással kapcsolatos ismereteket tekinti át átfogóan és mélységében. Mint Sitkei professzor is említi bevezetőjében, az előző könyv óta eltelt közel 20 év alatt sok új elméleti és gyakorlati ismeret halmozódott fel, új módszereket vezettek be, amelyeket ez a könyv áttekint.

A faforgácsolás elméletét, annak mechanikáját, hőtechnikai és energetikai vonatkozásait, az eszközök és a munkadarabok vibrációs és stabilitási problémáit, a szerszámok kopását és működési paramétereit külön fejezetben tekintik át a szerzők, kiegészítve egy, a forgácsolással szorosan összefüggő, a felületi érdesség alapvető összefüggéseit bemutató fejezettel.

A szerzők reményei szerint a korábbi kiadványhoz hasonlóan ez a könyv is hozzájárul majd a faforgácsolás folyamán bekövetkező fizikai és mechanikai folyamatok jobb megértéséhez, és ezen keresztül a faipari üzemek sikeresebb működéséhez. A könyvben leírt ismeretek különösen hasznosak a faipari szakmát egyetemi szinten el-sajátítani igyekvő hallgatóknak, Magyarországon és külföldön egyaránt.

Mechanics of Wood Machining című könyv borítója

A szerzők saját kiadásában megjelent könyvvel kapcsolatban a szerzőknél lehet érdeklődni a **Nyugat-magyarországi Egyetem Gépészeti és Mechatronikai Intézeténél (9400 Sopron, Bajcsy-Zs. u. 4.), vagy az ecsanady@fmk.nyme.hu illetve a magoss@fmk.nyme.hu e-mail címeiken.**

A FAIPAR megjelenését támogatta a

Talentum

Talentum – Hallgatói tehetséggondozás komplex feltételrendszerének fejlesztése a Nyugat-magyarországi Egyetemen
 Projektazonosító: TÁMOP 4.2.2.B-10/1-2010-0018

A projekt célja a Nyugat-magyarországi Egyetem tehetséggondozási koncepció, a tudományos utánpótlás-nevelés magas színvonalú megvalósításának biztosítása komplex feltételek megteremtése által, amelyek lehetővé teszik a tehetségek számára az egyéni és közösségi tudományos fejlődést. Ennek az oktatói és hallgatói igények harmonizálásával kell megvalósulnia, a TDK, szakkollégiumi és doktori iskolai tevékenységek hatékony egyetemi koordinálásával, a karokon átívelő regionális, interdiszciplináris hálózat létrehozásával.

Nyugat-magyarországi Egyetem
 cím: 9400 Sopron, Erzsébet u. 9.
 telefon: 06 99 518-453
 e-mail: talentum@sopron.nyme.hu
 web: <http://talentum.nyme.hu>

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyterv.gov.hu
 06 40 620 620

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Tudományos cikkek benyújtása a Faipar részére

Kiadványunkba örömmel várjuk tudományos igényű közleményeiket. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a Faipar célja eredeti alkotások közlése, ezért csak olyan cikkeket várunk, amelyek más újságban még nem publikáltak. A folyóirat magas színvonala és a szerkesztői munka megkönnyítése érdekében kérjük az alábbiak betartását:

- A cikkeket egyszerű formátumban kérjük elkészíteni (12pt Times New Roman betűk, dupla sorköz, elválasztások nélkül.) A stílusok használatát kérjük mellőzni. Az ilyen formában elkészített cikkek terjedelme max. 10 oldal lehet, az ennél hosszabb munkákat kérjük több, külön publikálható részre bontani.
- A cikkekhez angol nyelvű címet, kulcsszavakat, és egy rövid (max. 100 szavas) angol összefoglalót kérünk mellékelni.
- A szerzőknél kérjük feltüntetni a tudományos fokozatot, a munkahelyet és beosztást.
- Az irodalomjegyzéket az első szerző neve szerint, ábécésorrendben kérjük. Kérjük, ügyeljenek a hivatkozások pontos megadására (újságcikkek esetén év, évfolyam, szám, oldalak; könyvek esetén év, a kiadó neve, székhelye, oldalak száma.) Kérjük, a cikken belül a szerző és az évszám megadásával hivatkozzanak ezekre.
- Az ábrákat és táblázatokat a benyújtott anyag végén, külön lapokon kérjük megadni. A táblázatokat és ábrákat meg kell számozni, és címmel ellátni. A szövegben ezekre szám szerint kérünk hivatkozni (1. ábra, 2. táblázat, stb.)
- Az egyenleteket az MS Word egyenletszerkesztőjével kérjük elkészíteni (kivéve egészen egyszerű egyenletek esetében), és szögletes zárójelekkel beszámozni: [1]. Az állandóknál és változóknál dőlt betűformátum alkalmazását kérjük.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a Faiparhoz beérkező cikkek lektorálásra kerülnek, ami után azokat, ha szükséges, javításra vagy átdolgozásra visszaküldjük a szerzőknek. A szerzők javaslatait a lektor személyére vonatkozóan örömmel vesszük. A végleges, javított szöveget, elektronikus formában kérjük. A kéziratokat a következő címre várjuk:

Varga Dénes
NymE-ERFARET Nonprofit Kft.
9400 Sopron Bajcsy-Zsilinszky u. 4.
E-mail: vargadenes@nyme.hu
Tel.: 99/518 602 Fax: 99/518 601

FAIPAR

A FAIPAR TUDOMÁNYOS FOLYÓIRATA

Szerkesztőség:

Bejő László főszerkesztő
Varga Dénes szerkesztő
Farkas Péter, Somos András tördelőszerkesztő
Kantó-Simon Ildikó olvasószerkesztő

Szerkesztőbizottság:

Molnár Sándor (elnök), Albert Levente,
Csóka Levente, Hargitai László,
Kovács Zsolt, Peszlen Ilona,
Szalai József, Tóth Sándor,
Varga Mihály, Winkler András

FAIPAR - a faipar tudományos folyóirata és a Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Karának alumni lapja. Megjelenik a Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kar és a Faipari Tudományos Egyesület közös gondozásában.

Kiadja a NymE-ERFARET Nonprofit Kft.

Design: Farkas Péter

A folyóirat célja tudományos igényű, lektorált cikkek megjelentetése és általános tájékoztatás a hazai és nemzetközi faipar híreiről, újdonságairól.

A cikkekben kifejtett nézetek a szerzők sajátjai, azokért a Faipari Tudományos Egyesület és a NymE Faipari Mérnöki Kar felelősséget nem vállal. A kiadványban található cikkeket, tanulmányokat a szerzők tudtával és beleegyezésével publikáljuk. A cikkek nem reprodukálhatók a kiadó és a szerzők engedélye nélkül, de felhasználhatók oktatási és kutatási célokra, illetve idézhetők más publikációkban, megfelelő hivatkozások megadása mellett.

Megjelenik negyedévente.

Megrendelhető a Faipari Tudományos Egyesületnél (1027 Budapest, Fő u. 68.). A kiadványt a FATE tagjai ingyen kapják. Az újságcikkeket, híreket, olvasói leveleket Varga Dénes részére kérjük elküldeni.

A kiadvány elektronikus elérhető a <http://faipar.fmk.nyme.hu>, valamint a www.erfaret.hu weboldalon.

Készült a soproni ReproLan Kft. nyomdájában, 500 példányban.

HU ISSN: 0014-6897

Címlap:

2011 az Erdők Nemzetközi Éve – faóriás a vancouveri Stanley Parkban (fotó: Farkas Péter)